71.942/3-1V

1352 (2021-2022) – Nr. 1
ingediend op 30 juni 2022 (2021-2022)

Voorstel van decreet

van Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne, Willem-Frederik Schiltz, Freya Perdaens, Tinne Rombouts en Wilfried Vandaele

tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat de verplichte installatie van fotovoltaïsche zonnepanelen op dakoppervlakten betreft

Vlaams Parlement

verzendcode: LEE

TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheid in de globale strijd tegen klimaatverandering en wil de komende jaren verdere stappen zetten om het energiesysteem koolstofarmer en duurzamer te maken. Met het oog op het realiseren van de Vlaamse energie- en klimaatdoelstellingen zet Vlaanderen in op het verbeteren van de energie-efficiëntie, het verhogen van het aandeel hernieuwbare energiebronnen in de energievoorziening, en het flexibeler en performanter maken van de energie-infrastructuur, en wil het er tegelijk voor zorgen dat de energiefactuur betaalbaar blijft voor gezinnen en competitief voor ondernemingen.

In het Energiedecreet van 8 mei 2009 zijn al heel wat maatregelen opgenomen die daarop inspelen. Zo is er de renovatieverplichting bij niet-residentiële gebouwen, vermeld in artikel 11.2/2.1, en het verbod op aardgasaansluitingen bij nieuwe grote verkavelingen, grote groepswoningbouwprojecten en grote appartementsgebouwen vanaf 2021, opgenomen in artikel 4.1.16/1. Een andere maatregel, namelijk het verbod op de plaatsing of vervanging van stookolieketels, is op 20 oktober 2021 aangenomen in het Vlaams Parlement (*Parl.St.* Vl.Parl. 2020-21, nr. 813/8); het decreet werd vervolgens op 22 oktober 2021 door de Vlaamse Regering bekrachtigd. Het decreet[1] is op 1 januari 2022 in werking getreden.

In een visienota[2] van 5 november 2021 heeft de Vlaamse Regering een aantal maatregelen opgenomen met het oog op defossilisering en de afbouw van aardgasafhankelijkheid.

Ondertussen werden via het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022[3] de criteria die ter uitvoering van artikel 4.1.16/1 werden vastgelegd over de grote verkavelingen, grote groepswoningbouwprojecten of grote appartementsgebouwen die niet meer van een aardgasaansluiting mogen worden voorzien, verder aangescherpt.

Ook zal het minimale aandeel hernieuwbare energie in zowel residentiële gebouwen als niet-residentiële gebouwen waarvoor de aanvraag van de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen plaatsvindt vanaf 1 januari 2023, worden verhoogd. Dat vereist een aanpassing van titel IX, hoofdstuk I, van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het werd inmiddels op 25 februari 2022 een eerste keer principieel door de Vlaamse Regering goedgekeurd.

Tot slot kan ook worden aangehaald dat voor warmtepompen in het kader van de bijkomende maatregelen ter versterking van het Vlaamse Energie- en Klimaatplan 2021-2030 bij het uitvoeringsbesluit[4] van de Mijn VerbouwPremie specifiek voor lucht-water- en hybride warmtepompen die geplaatst worden in residentiële en andere gebouwen een substantiële verhoging van het premiebedrag werd doorgevoerd om de vraag naar fossiele brandstoffen voor verwarming in Vlaamse gebouwen te verminderen.

---

[1] Decreet van 22 oktober 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat een verbod op de plaatsing of vervanging van een stookolieketel betreft (Belgisch Staatsblad van 19 november 2021).

[2] Visienota van de Vlaamse Regering betreffende bijkomende maatregelen Klimaat (VR 2021 0511 DOC.1237/1).

[3] Besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de sociale openbaredienstverplichtingen en REG-openbaredienstverplichtingen (Belgisch Staatsblad van 29 maart 2022).

[4] Besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 tot oprichting van een uniek loket voor de aanvraag en behandeling van bepaalde woon- en energiepremies en tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021.

Recent werd in het licht van de uitvoering van de voormelde visienota het Energiedecreet van 8 mei 2009 gewijzigd, zodat als volgende stap in het kader van defossilisering de beperking van de aardgasaansluitingskosten bij nieuwbouw met ingang van 1 juli 2022 wordt afgeschaft, het aardgasaansluitingsverbod bij nieuwbouw vanaf 2026 wordt ingevoerd[5] en de invoering van een renovatieverplichting bij residentiële gebouwen wordt geregeld. Dat is opgenomen in het decreet van 18 maart 2022 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (zie ook de toelichting daarbij in *Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 1154/1). Ondertussen werd naar aanleiding van de Russische politieke en militaire agressie tegen de territoriale integriteit en soevereiniteit van Oekraïne, en de daarmee samenhangende economische consequenties, in het Vlaams Parlement een voorstel van decreet ingediend om die voormelde uitfasering nog te versnellen naar 1 januari 2025 (voorstel van decreet van Andries Gryffroy, Robrecht Bothuyne, Willem-Frederik Schiltz, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Inez De Coninck tot wijziging van artikel 4.1.16/2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (*Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 1264/1)).

Op 6 mei 2022 hechtte de Vlaamse Regering haar tweede principiële goedkeuring aan een verscherpt regelgevend kader voor energie-intensieve ondernemingen en net-niet-energie-intensieve ondernemingen ter verbetering van hun energie-efficiëntie. De definitie van een rendabele maatregel in het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt aangescherpt: de interne rentevoet vanaf wanneer een maatregel als rendabel gezien wordt, wordt verlaagd van 15 procent naar 13 procent. Daarnaast worden via de regelgeving verplichtingen opgelegd aan de net niet energie-intensieve ondernemingen wat betreft het uitvoeren van rendabele of no-regretmaatregelen (maatregelen met een terugverdientijd van minder dan drie jaar) ter verbetering van hun energie-efficiëntie. Hetzelfde ontwerp van besluit voorziet ook in een verstrenging van het minimumaandeel hernieuwbare energie bij nieuwbouw en ingrijpende energetische renovatie.

De Russische politieke en militaire agressie tegen de territoriale integriteit en soevereiniteit van Oekraïne en tegen de Oekraïense bevolking en de daarmee samenhangende economische consequenties zijn, samen met de milieudoelstellingen die worden nagestreefd, een extra impuls om de aardgasafhankelijkheid en de energieafhankelijkheid van Vlaanderen te verkleinen. Dat kan mede worden gerealiseerd door het verplicht aanboren van het onbenutte potentieel aan zonne-energie dat nog beschikbaar is op de onbenutte dakoppervlakten van grote gebouwen.

Gezien de dalende investeringskosten voor zonnepanelen en de sterk gestegen elektriciteitsprijzen worden zonnepanelen immers steeds rendabeler. Dat komt ook tot uiting in de resultaten van de calls groene stroom, waarbij het Vlaamse Gewest met een steeds lager steunbedrag en met hetzelfde beschikbare budget steeds meer projecten kan steunen.

Daarom wordt voorgesteld om te voorzien in een decretale rechtsgrond waarbij de Vlaamse Regering de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de eigenaar, erfpachter of opstalhouder is van een gebouw, kan verplichten om op de dakoppervlakte een bepaalde hoeveelheid fotovoltaïsche zonnepanelen te installeren.

De verplichting zal daarbij van toepassing zijn op de eigenaar, erfpachter of opstalhouder van gebouwen met op jaarbasis een afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit van meer dan 1 GWh. Van de overheid in de strikte en bredere zin wordt echter

[5] De koppeling van de maatregel in artikel 4.1.16/2 aan de aanvraag van de omgevingsvergunningsaanvraag is noodzakelijk in het licht van de rechtszekerheid:
- de link met de omgevingsvergunning houdt in dat een dergelijk gebouw ook later, nadat het een aantal jaar in gebruik is, geen aanvraag kan indienen bij de aardgasdistributienetbeheerder om bijvoorbeeld twee à drie jaar na de ingebruikname toch te worden aangesloten op aardgas;
- die koppeling aan de omgevingsvergunning houdt echter ook in dat, rekening houdend met artikel 99 van het Omgevingsvergunningendecreet, ook na 2026 gebouwen waarvan de vergunningsaanvraag dateert van vóór 2026, nog gedurende een periode kunnen worden aangesloten.

een voorbeeldfunctie verwacht. Daarom zal de verplichting ook van toepassing zijn op gebouwen van 'publieke organisaties' met een afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit van meer dan 500 MWh. Die drempel van de afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit wordt voor publieke organisaties op 1 januari 2030 echter verlaagd naar 250 MWh.

Daarnaast zal er ook voorzien worden in een rechtsgrond voor de uitwisseling van data die nodig zijn om de verplichting toe te passen.

In de mate dat die maatregel wordt beschouwd als een beperking van het recht op eigendom als vermeld in het Eerste Aanvullende Protocol bij het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden), moet erop worden gewezen dat dit recht niet absoluut is. Zo stelde de Raad van State eerder in advies 67.568/3 met betrekking tot de renovatieplicht, vermeld in artikel 11.2/2.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (enigszins vergelijkbaar aangezien het gaat over de verplichting van een eigenaar om iets te doen), dat de inmenging in het recht op het ongestoorde genot van de eigendom verenigbaar is met dat grondrecht als die inmenging een redelijk verband van evenredigheid heeft tot het nagestreefde doel, dat wil zeggen als ze het billijke evenwicht tussen de vereisten van het algemeen belang en die van de bescherming van dat recht niet verbreekt (GwH 17 juli 2014, nr. 106/2014, B.13.2; GwH 6 februari 2020, nr. 13/2020, B.9.3). De proportionaliteit van die maatregelen wordt beoordeeld op het ogenblik dat de Vlaamse Regering effectief verplichtingen oplegt.

Dezelfde redenering die de Raad maakte bij die renovatieverplichting geldt ook in dit geval. De bevordering van het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de vermindering van de energieafhankelijkheid van buitenlandse energiebronnen vormen ongetwijfeld een vereiste van het algemeen belang. De proportionaliteit, die in concreto moet worden getoetst, wordt verder verzekerd door de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om zowel in uitzonderingen als alternatieven te voorzien. Tot slot moet er ook op worden gewezen dat de maatregel niet alleen een last bevat, maar er ook voor zorgt dat de betrokkene op wie de verplichting rust, doorgaans ook de baten ontvangt door middel van een verhoogde zelfafname en een verhoogd zelfverbruik. Ook dat feit moet in het licht van de beoordeling van de proportionaliteit worden meegenomen.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestbevoegdheid. Artikel 6, §1, VII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen stelt dat de gewesten in ieder geval bevoegd zijn op het vlak van het energiebeleid voor:

"a) de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk is aan 70 kilovolt (…);
b) de openbare gasdistributie, met inbegrip van de nettarieven voor de openbare distributie van gas (…);
c) de aanwending van mijngas en van het gas afkomstig van hoogovens;
d) de netten van warmtevoorziening op afstand;
e) de valorisatie van steenbergen;
f) de nieuwe energiebronnen met uitzondering van deze die verband houden met kernenergie;
g) de terugwinning van energie door de nijverheid en andere gebruikers;
h) het rationeel energieverbruik.".

Artikel 2

Er wordt in artikel 1.1.3 een punt 104°/1 ingevoegd met de definitie van het begrip publieke organisatie. Die definitie is in het gewestelijke energierecht nu al opgenomen in artikel 1.1.1, §1, 84°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 en wordt integraal overgenomen. In het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt die term onder meer gehanteerd bij het toepassingsgebied van het energieprestatiecertificaat publieke gebouwen. De term omvat een omschrijving van alle types van entiteiten die als een overheid in de strikte en bredere zin worden beschouwd. Het gaat om de federale overheid, inclusief de parastatalen, de Vlaamse overheid, inclusief de intern en extern verzelfstandigde agentschappen, de provinciale overheden, de gemeentelijke overheden, inclusief de OCMW's (OCMW: Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn), overheidsbedrijven en onderwijsinstellingen, welzijns- of gezondheidsvoorzieningen. De gebouwen van die organisaties die de minimaal vermelde afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit bereiken, vallen bijgevolg onder de verplichting die is opgenomen in het toegevoegde artikel 7.7.3.

Artikel 3

Onverminderd de mogelijkheid om daarbij de alternatieven, vermeld in het tweede lid van dit artikel, toe te passen kan de Vlaamse Regering de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de eigenaar, erfpachter of opstalhouder is van een gebouw, verplichten om op de dakoppervlakte fotovoltaïsche zonnepanelen te installeren. De Vlaamse Regering legt met betrekking tot die verplichting de nadere modaliteiten vast voor het te installeren vermogen en de randvoorwaarden met betrekking tot de termijn waarbinnen de plaatsing ervan gebeurt. Zo zal de Vlaamse Regering moeten bepalen welk vermogen er moet worden geplaatst en binnen welke termijn aan die verplichting moet worden voldaan.

De Vlaamse Regering kan daarbij ook een onderscheid maken tussen verschillende types van eigenaars, erfpachters en opstalhouders. Zo kan ze bijvoorbeeld de verplichting beperken tot bepaalde types van gebouwen of tot gebouwen die een bepaald niveau van energieverbruik of -afname overschrijden. Ook is bepaald dat de Vlaamse Regering uitzonderingen kan vaststellen: zo kan ze bepalen dat andere vormen van hernieuwbare energie of participatie in een hernieuwbare-energieproject in aanmerking worden genomen voor het voldoen aan deze verplichting.

De Vlaamse Regering kan voorts uitzonderingen of een uitstel vaststellen voor de verplichting, vermeld in het eerste lid, voor gebouwen die zullen worden gesloopt of waarvan het dak zal worden vervangen binnen een door de Vlaamse Regering te bepalen termijn. Het is immers niet logisch om gebouwen waarvan het al zeker is dat ze binnen een bepaalde termijn zullen worden afgebroken, toch aan deze verplichting te onderwerpen. Eenzelfde redenering geldt voor de vervanging van een dak.

Als een uitstel wordt verleend, kan dat uitstel nooit meer dan vijf jaar bedragen, te rekenen vanaf het moment dat het uitstel dat aan de aanvrager is toegekend, ingaat. Om te vermijden dat, nadat een uitstel is verleend, het gebouw toch niet wordt gesloopt of het dak toch niet wordt vervangen, is bepaald dat het voormelde uitstel vervalt als de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de eigenaar, erfpachter of opstalhouder van een gebouw is, niet binnen drie jaar na het ingaan van het uitstel een sloopvergunning kan voorleggen, of niet binnen twee jaar na het ingaan van het uitstel een getekende offerte voor de vervanging van het dak kan voorleggen. Wat de sloopvergunning betreft, is het voldoende dat die vergunning daadwerkelijk werd verkregen: om te voldoen aan deze voorwaarde hoeft die vergunning dus nog niet definitief geworden zijn.

Om deze maatregel te kunnen monitoren en handhaven heeft de Vlaamse overheid ook de nodige gegevens nodig. De Vlaamse Regering kan daarom aan de eigenaar, erfpachter of opstalhouder een meldingsplicht opleggen met betrekking tot de dakoppervlakte, de elektriciteitsafname, en de geïnstalleerde en operationele fotovoltaïsche zonnepanelen.

Het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap (VEKA) moet echter ook kunnen weten wie concreet de eigenaar, erfpachter of opstalhouder is. Daarom krijgt het VEKA voor de toepassing van de verplichting op eenvoudig verzoek van het kadaster en de bewaarder der hypotheken, elk voor het eigen ambtsgebied, kosteloos toegang tot de documenten over de eigendom en het gebruik van gebouwen of ontvangt het daar kosteloos een kopie van.

Een dergelijke informatieverplichting kan het Vlaamse Gewest instellen op grond van zijn materiële bevoegdheid ter zake. Als eventueel toch geen beroep kan worden gedaan op de materiële bevoegdheid van het gewest (artikel 6, §1, VII, eerste lid, f), BWHI), wordt een beroep gedaan op de impliciete bevoegdheden. Er kan een beroep worden gedaan op de impliciete bevoegdheden op voorwaarde dat:
1° ze noodzakelijk zijn om de eigen bevoegdheden uit te oefenen;
2° de toepassing van de impliciete bevoegdheden maar een marginale weerslag heeft op de federale bevoegdheid;
3° de materie zich leent tot een gedifferentieerde regeling.

Aan die drie voorwaarden is in casu wel degelijk voldaan. Zoals hierboven is uiteengezet, is het beschikken over die gegevens absoluut noodzakelijk. Het doorgeven van dergelijke gegevens heeft maar een zeer marginale weerslag op de federale bevoegdheid: het gaat immers alleen om het doorgeven van gegevens zonder dat iets in de federale bevoegdheid betreffende het kadaster en dergelijke inhoudelijk wordt gewijzigd. Een informatieverplichting is een regeling die zich bij uitstek tot differentiatie leent.

Bepaalde gegevens zoals de elektriciteitsafname en het aangemelde vermogen van de geplaatste zonnepanelen kunnen ook bij de distributienetbeheerders, Elia en de beheerders van gesloten distributienetten en gesloten industriële netten worden opgevraagd, maar in bepaalde gevallen, bijvoorbeeld bij eilandwerking, zullen die gegevens daar niet beschikbaar zijn, zodat ze in dat geval nog steeds moeten worden opgevraagd bij de individuele betrokkenen.

Die gegevens worden opgenomen in de databank voor energiegebruik en energieproductie, vermeld in artikel 12.5.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Ze zijn onder andere expliciet noodzakelijk voor de handhaving van deze verplichting. De toelichting (*Parl.St.* Vl.Parl. 2020-21, nr. 813/1 en 5) bij de doelstellingen enzovoort die is opgenomen in artikel 6 van het decreet van 22 oktober 2021, is daarbij verder van overeenkomstige toepassing. Voor zover de op te vragen gegevens überhaupt persoonsgegevens betreffen – als bijvoorbeeld het toepassingsgebied door de Vlaamse Regering wordt beperkt tot gebouwen met een elektriciteitsafname van meer dan 1 gigawattuur zal het in bijna alle gevallen gaan om gegevens van rechtspersonen en niet-residentiële of industriële gebouwen – kan de rechtmatigheid van de verwerking worden gestoeld op artikel 6, lid 1, c), van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Omdat het niet uit te sluiten valt dat ook natuurlijke personen onder die verplichtingen vallen, bijvoorbeeld als eigenaar van een gebouw met de vereiste hoeveelheid elektriciteitsafname, moet het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) worden ingewonnen.

Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Willem-Frederik SCHILTZ
Freya PERDAENS
Tinne ROMBOUTS
Wilfried VANDAELE

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 mei 2022, wordt een punt 104°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"104°/1 publieke organisatie: de federale overheid, inclusief de parastatalen, de Vlaamse overheid, inclusief de intern en extern verzelfstandigde agentschappen, de provinciale overheden, de gemeentelijke overheden, inclusief de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de overheidsbedrijven, de onderwijsinstellingen en de welzijns- of gezondheidsvoorzieningen;".

Art. 3. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 maart 2022, wordt een artikel 7.7.3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.7.3. §1. De Vlaamse Regering kan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de eigenaar, erfpachter of opstalhouder van een gebouw is, verplichten om op een deel of het geheel van de dakoppervlakte fotovoltaïsche zonnepanelen te installeren. De Vlaamse Regering kan met betrekking tot die verplichting de nadere modaliteiten vastleggen met betrekking tot het te installeren vermogen, de technische vereisten en de randvoorwaarden met betrekking tot de termijn waarbinnen de plaatsing ervan gebeurt.

De verplichting, vermeld in het eerste lid, is van toepassing op de eigenaar, erfpachter of opstalhouder van gebouwen met op jaarbasis een afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit van meer dan 1 GWh.

In afwijking van het tweede lid is de verplichting ook van toepassing op gebouwen van publieke organisaties met op jaarbasis een afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit van meer dan 500 MWh. Die afgenomen brutohoeveelheid elektriciteit wordt voor publieke organisaties op 1 januari 2030 verlaagd naar 250 MWh.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder andere vormen van hernieuwbare energie of participatie in een hernieuwbare-energieproject ook in aanmerking worden genomen voor het voldoen aan de verplichting, vermeld in het eerste lid.

De Vlaamse Regering kan uitzonderingen of een uitstel vaststellen voor de verplichting, vermeld in het eerste lid, voor gebouwen die zullen worden gesloopt of waarvan het dak zal worden vervangen binnen een door de Vlaamse Regering te bepalen termijn. Het uitstel kan nooit meer bedragen dan vijf jaar vanaf het ingaan van het uitstel dat aan de aanvrager is toegekend. Het voormelde uitstel vervalt als de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de eigenaar, erfpachter of opstalhouder is van een gebouw, niet binnen drie jaar na het ingaan van het uitstel een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen met betrekking tot sloop kan voorleggen of niet binnen twee jaar na het ingaan van het uitstel een door een aannemer getekende offerte voor de vervanging van het dak kan voorleggen.

§2. De Vlaamse Regering kan aan de eigenaar, erfpachter of opstalhouder van een gebouw als vermeld in paragraaf 1 een meldingsplicht opleggen met betrekking tot de dakoppervlakte, de elektriciteitsafname, en de geïnstalleerde en operationele fotovoltaïsche zonnepanelen.

§3. De Vlaamse Regering kan aan de netbeheerders, de beheerder van het transmissienet, de beheerders van een gesloten distributienet, en de beheerders van de netten, vermeld in artikel 2, 41° en 42°, van de federale Elektriciteitswet, een meldingsplicht opleggen met betrekking tot de elektriciteitsafname en het bij hen aangemelde piekvermogen van geïnstalleerde en operationele fotovoltaïsche zonnepanelen met betrekking tot de EAN-codes van de gebouwen, vermeld in paragraaf 1.

§4. Op eenvoudig verzoek krijgt het VEKA voor de toepassing van de verplichting, vermeld in paragraaf 1, van het kadaster en de bewaarder der hypotheken, elk voor het eigen ambtsgebied, kosteloos toegang tot de documenten betreffende de eigendom en het gebruik van gebouwen of een kosteloze kopie daarvan.

§5. De gegevens, vermeld in paragraaf 2 tot en met 4, worden opgenomen in de databank, vermeld in artikel 12.5.1.”.

Andries GRYFFROY
Robrecht BOTHUYNE
Willem-Frederik SCHILTZ
Freya PERDAENS
Tinne ROMBOUTS
Wilfried VANDAELE